

Obchodní dům, Společenský dům a Tržnice, zářící dominanty náměstí Práce.

Víte, že...

... někdejší baťovský Společenský dům nesl jméno hotel Moskva až do roku 2022? Během let německé okupace se nazýval hotel Viktoria.

Proslulé prvomájové oslavy

Dnes je náměstí Práce důležitým uzlem veřejné dopravy a významnou silniční křižovatkou. Dříve ale bývalo toto místo daleko živější. V pravidelných intervalech se z tovární brány vyhrnuly tisíce zaměstnanců, nejprve firmy Baťa a později národního podniku Svit, kteří vyráželi za nákupy a zábavou.

Náměstí Práce bývalo také dějištěm velkých shromáždění. Řada pamětníků si jistě vzpomíná na povinné nudné prvomájové průvody plné rudých transparentů, praporů, šustících mávatek a soudruhů na tribunách. Tradice velkolepých oslav Svátku práce ve Zlíně má ovšem o dost starší historii. A jako u mnoha jiných věcí je jejich zlatá éra spojená s firmou Baťa. První baťovský 1. máj se konal v roce 1924 v zahradě kolem vily Tomáše Bati. Později se epicentrem oslav stala továrna.

Ale jak se program i počet účastníků stále zvětšoval, přesunuly se oslavy 1. máje na čerstvě dokončené náměstí Práce. Kvůli této podívané se do Zlína každoročně sjížděly desítky tisíc lidí z celé Moravy.

Nejvelkolepější oslavy Svátku práce se konaly v roce 1937. Jejich vyvrcholením byl návrat šéfa Jana Antonína Bati z obchodní cesty kolem světa. Vše bylo dokonale zinscenováno tak, aby účinek přihlížející doslova ohromil. Náměstí se proměnilo v jeviště zkomponované architektem a scénografem Zdeňkem Rossmannem. Kromě tradičních alegorických vozů, mávatek a záplavy transparentů byla na stěnách okolních výškových budov navíc umístěna úderná propagační hesla.

Po příchodu německých okupantů byl s prvomájovými oslavami konec a po válce se už Svátek práce slavil pochopitelně v režii komunistické strany. Toho už se Tomáš Baťa ovšem nedomáhal. Když v červenci 1932 tragicky zahynul, neměl ještě možnost vidět své dílo v plné kráse. Společenský dům ani Velké kino zatím nebyly dokončeny, přesto bylo už tehdy jasné, že se mu navzdory světové hospodářské krizi podařilo vybudovat nový Zlín. Město plné aktivních mladých lidí, nezdolného optimismu a víry v lepší světlé zítřky, kterých lze dosáhnout odvahou a poctivou prací. Město mrakodrapů svítící do tmy svými neony. Takový byl Zlín třicátých let 20. století.

Alegorický vůz v prvomájovém průvodu v roce 1935.